

TER VROME HERINNERING
AAN

Martinus Johannes Munsterman,

geboren te LOSSER, 17 December 1893,
overleden, na de eerste H. Communie ont-
vangen te hebben op zijn ziekbed en voorzien
van het H. Oliesel, 21 Maart 1905 en begraven 24
Maart op de R. K. begraafplaats aldaar.

Reine bloem die pas ontloken
Aller oog en hart verrukt,
Waarom toch zoo vroeg gebroken
Van uw stengel reeds gerukt?

Ik gebroken?... Uit uw gouwen
Bracht mij Godes Vaderhand,
Naar het oord van zijn getrouwen,
In der zaalgen rustwarand.

'k Bloei hier op de Eng'lengarde,
Juublend met het Hemelheir,
Neen, naar 't tranendal der aarde
Keert een hemeling niet weer.

Guders, Zusters, Broeders, Vrienden,
Dierbren die ik achterliet,
Eens zult gij mij wedervinden
Treurt om Uw MARTINUS niet.

*Heer geef hem de eeuwige rust!
En 't eeuwige licht verlichte hem.*

Dat hij ruste in vrede.